

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/121/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2713208127
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2713208127.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpeného spoločnosťou: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti odporcom: 1. C. J., nar. XX.X.XXXX, bytom D., L. XXXX/XX, 2. C. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XXX, o zaplatenie 1.577,46 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Skalica, č.k. 5C/118/2014-60 zo dňa 27.11.2014 v zamietajúcej časti, v závislom výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti včítane závislého výroku o náhrade trov konania **r u š í a** vec mu v zrušenom rozsahu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania za obdobie od 21.11.2010 do 14.11.2011 vo výške 0,10 Eur voči odporkyňiam 1. a 2. zastavil. Odporkyne 1. a 2. zaviazal k povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 935,67 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 14,63 Eur a spolu s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 935,67 Eur od 15.11.2011 až do zaplatenia a trovy konania 17,60 Eur, a k rukám právneho zástupcu navrhovateľa sú odporkyne 1. a 2. povinné zaplatiť trovy právneho zastúpenia navrhovateľa vo výške 35,38 Eur a to všetko v pravidelných mesačných splátkach po 30 eur mesačne, splatných vždy do posledného dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia s tým, že plnením jednej z odporkýň zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhej odporkyne. Vo zvyšku súd návrh zamietol.

Rozhodnutie prvostupňový súd s použitím ustanovení § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods. 1, 2, § 879f ods. 3, 4, § 517 ods. 2, § 546, § 547, § 548 ods. 1, 3, § 550, § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinného od 1.5.2004 do 31.12.2007), § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. d), § 4 ods. 1 a 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, vecne odôvodnil v podstate tým, že právnym predchodcom navrhovateľa s odporkyňou 1. bola dňa 22.15.2005 uzavretá Zmluva o splátkovom úvere, ktorú je potrebné posudzovať ako Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a na základe ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyňi 1. peňažné prostriedky vo výške 50.000,- Sk t.j. 1.659,70 Eur ktoré sa odporkyňa zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach k 20-temu dňu v mesiaci vo výške 779,- Sk, t.j. 25,86 Eur pričom splatnosť poslednej splátky bola dňa 20.11.2015. Zo zmluvy vyplýva, že výška úrokovej sadzby bola v zmluve 12,10 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej aj RPMN) 6,47 %. Podľa dohody o ručení zo dňa 22.12.2005 odporkyňa 2. ako ručiteľ vyhlásila, že má vedomosť o tom, že odporkyňa 1. uzavrela dňa 22.12.2005 s právnym predchodcom navrhovateľa zmluvu o splátkovom úvere, ktorej obsahom je zmluva o úvere o poskytnutí úveru vo výške 50.000 Sk. Odporkyňa 2. v dohode o ručení vyhlásila, že uspokojí pohľadávku veriteľa, ktorá vznikla z úverovej zmluvy a to v prípade ak dlžník neuhradí veriteľovi pohľadávku riadne a včas a to aj bez doručenia výzvy na plnenie dlžníkovi. Súd mal vo veci predovšetkým za to, že formulácia výšky RPMN nie je v súlade so zákonom č. 258/2001 Z.z.,

výpočet RPMN nebol podľa súdu vykonaný v súlade s prílohou k tomuto zákonu. Je totiž zrejmé, že pri spotrebiteľskom úvere nemôže byť RPMN (6,47 %) nižšia ako je úverová sadzba úveru pretože ročná úroková sadzba (12,10%) úveru je len jednou zložkou RPMN za úver a teda RPMN za úver nemôže predstavovať nižšiu hodnotu ako samotná ročná úroková sadzba. Aj v prípade, že výpočet RPMN do roku 2006 v zmysle prílohy zákona č. 258/2001 Z.z. bol podľa nesprávneho vzorca, a preto zavádzajúci, táto skutočnosť nemôže byť na ujmu spotrebiteľa a spotrebiteľ nemôže byť zavádzaný nesprávnou výškou RPMN (aj keď vypočítanou na základe právnej úpravy Slovenskej republiky). Správne určená RPMN bola stanovená vzorcom na jej výpočet už v smernici Rady č. 87/102/EHS z 22. decembra 1986 a smernici Rady č. 98/7/ES zo 16. februára 1998 ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru. Len tento vzorec na výpočet RPMN reálne odzrkadľuje skutočné náklady spotrebiteľa pri konkrétnom úvere, keďže správne zohľadňuje aj úrokovú sadzbu a ostatné náklady na úver. Tento vzorec na výpočet RPMN mal byť v správnej podobe prevzatý do právneho poriadku Slovenskej republiky. To, že tento správny vzorec nebol prevzatý do právneho poriadku Slovenskej republiky, nemôže byť na ujmu spotrebiteľa. Vzhľadom na takto výrazne nepravdivý údaj o RPMN súd zastáva názor, že je potrebné v tejto časti zmluvu vyhodnotiť tak, akoby údaj o RPMN chýbal, keďže došlo tým k podstatnému oklamaniu spotrebiteľa. Súd následne uzavrel, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nie je v súlade s ustanovením § 4 ods. 1 písm. g) zák. č. 258/2001 Z.z. a preto úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Následne súd vychádzal z toho, že odporkyňa 1. uhradila sumu 724,03 Eur. Súd preto uložil odporkyňiam povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 935,67 Eur, ktorá predstavuje poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov v sume 1.659,70 Eur po odpočítaní zaplatených splátok v sume 724,03 Eur a vo zvyšku súd návrh ako nedôvodný zamietol. Súd vzhľadom na výsledky vykonaného dokazovania uložil povinnosť odporkyňi 1. zaplatiť navrhovateľovi uvedenú sumu ako dlžníkovi a odporkyňi 2. titulom ručiteľského záväzku s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných odporcov. Zároveň priznal navrhovateľovi ním požadovaný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne z priznanej sumy a vo zvyšku návrh zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 160 ods. 1 O.s.p. s tým, že odporcovi v úspešnom rozsahu 18,62 % priznal náhradu trov konania z titulu súdneho poplatku v sume 17,60 Eur (18,62 % zo sumy 94,50 Eur) a z titulu trov právneho zastúpenia sumu 35,38 Eur (18,62 % zo sumy 190,02 Eur), a to v splátkach vo výške 30,- Eur

Proti tomuto rozsudku výlučne v zamietajúcej časti podal prostredníctvom svojho právneho zastúpenia odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok preskúmal a v zmysle § 220 O.s.p. ho zmenil tak, že návrhu v plnom rozsahu vyhovie alternatívne v zmysle § 221 ods. 1 O.s.p. rozsudok zruší a vec vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania na trovách právneho zastúpenia vyčíslenú v sume 59,87 Eur podľa špecifikácie v odvolaní. Zdôraznil, že v čase uzatvorenia predmetnej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere ku dňu 22.12.2005 platil zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.6.2006. Následne pripojil výpočet RPMN zodpovedajúci uzavretej zmluve a dospel k záveru, že RPMN je 6,47 %. Zdôraznil, že výška RPMN bola vypočítaná v súlade so zákonom platným v čase uzavretia zmluvy a v zmluve o splátkovom úvere je teda uvedená v súlade s daným zákonným výpočtom. Odvolateľ preto nevidí dôvod na posúdenie úveru ako bezúročného a bez poplatkov, keďže jeho právny predchodca postupoval v zmysle účinných zákonných ustanovení.

Odporkyne odvolací návrh nepodali, k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.) oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p.) preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu v zamietajúcej časti a v závislom výroku o náhrade trov konania v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s ods. 2 písm. b) O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Predmetom prieskumu odvolacieho súdu bolo posúdiť či prvostupňový súd dospel k správne záveru, že RPMN uvedená v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere nebola uvedená správne v dôsledku čoho bolo potrebným úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Predovšetkým je potrebné prisvedčiť prvostupňovému súdu, že logicky RPMN za úver nemôže predstavovať nižšiu hodnotu ako

samotná úroková sadzba pričom v danom prípade RPMN v Zmluve o spotrebiteľskom úvere bola uvedená v rozsahu 6,47 % a základná úroková sadzba 12,10 %. Na druhej strane ale prvostupňový súd ďalej konštatuje, že RPMN v predmetnej zmluve je v súlade so zákonom účinným v čase jej uzavretia.

Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 251/2001 Z.z. v znení ku dňu 30.6.2006 do jeho novelizácie zák. č. 264/2006 Z.z. účinnéj od 1.1.2006 v prílohe obsahoval vzorec pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov pri spotrebiteľských úveroch, taký ako použil pri výpočte RPMN navrhovateľ v podanom odvolaní. RPMN v predmetnej Zmluve o spotrebiteľskom úvere zo dňa 22.12.2005 bola teda vypočítaná v súlade s týmto zákonom. Je tiež známou skutočnosťou, že do pôvodného znenia Zákona o spotrebiteľských úveroch, do jeho prílohy o výpočte RPMN už pri jeho tvorbe sa dostal nevhodný vzorec na prepočet ukazovateľa v dôsledku čoho celková cena pôžičky, ktorú má RPMN odzrkadľovať bola opticky zhruba o polovicu nižšia. Podľa uvedeného vzorca správna by bola len vtedy, ak by klient splatil požičané peniaze jednou splátkou na konci doby splatnosti, čo nebol daný prípad. Až po štyroch rokoch v novelizácii Zákona o spotrebiteľských úveroch zák. č. 264/2006 Z.z. s účinnosťou od 1.7.2006 došlo k zmene tohto vzorca, v prílohe č. 1 bola obsiahnutá základná rovnica, v prílohe č. 2 príklady výpočtov RPMN, v prechodných a záverečných ustanoveniach k zák. č. 264/2006 Z.z. k úpravám účinným od 1.7.2006 bolo ustálené, že právne vzťahy ktoré vznikli pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona na základe Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, by vzorec pre výpočet RPMN preto nepôsobil retroaktívne.

Na základe vyššie uvedeného je potom nevyhnutné uzavrieť, že RPMN uvedená v predmetnej Zmluve o spotrebiteľskom úvere a uvedená a vypočítaná v súlade s prílohou zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, i ak by si veriteľ ako dodávateľ (v danom prípade Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava) bola vedomá nesprávnosti daného výpočtu RPMN, bola napriek tomu viazaná citovaným zákonom a RPMN v zmluve bola povinná uviesť podľa predmetného výpočtu. Pokiaľ aj súd prvého stupňa argumentuje tým, že správne určená RPMN bola stanovená vzorcom na jej výpočet už v smernici Rady č. 87/102/EHS z 22. decembra 1986 a smernici Rady č. 98/7/ES zo 16. februára 1998, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, pričom zákonodarca tieto normy nesprávne prevzal do právneho poriadku Slovenskej republiky, treba mať na zreteli nasledovné. Smernica je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, pokiaľ ide o výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom voľba foriem a prostriedkov sa ponecháva na vnútroštátne orgány. Smernica je teda adresovaná členským štátom (a nie všetkým fyzickým a právnickým osobám ako nariadenie), ktoré majú povinnosť ju transponovať (prebrať) v predpísanej lehote do svojho vnútroštátneho právneho poriadku. Preto súdom prvého stupňa tvrdené nesprávne prebratie spôsobu výpočtu RPMN zákonodarcom do vnútroštátneho právneho poriadku nemôže byť predovšetkým na ujmu samotného právneho predchodcu navrhovateľa - poskytovateľa úveru, ktorý rešpektoval a riadil sa platnou právnou úpravou. Pokiaľ sa štátne orgány nestotožňujú so znením zákona, v právnom štáte je vždy potrebné využívať iba legálne prostriedky vedúce k zániku jeho platnosti alebo účinnosti, či už cestou zákonodarcu alebo Ústavného súdu, ale nie je možné tento zákon počas jeho platnosti a účinnosti neakceptovať. Záver prvostupňového súdu, na ktorom založil napadnutú zamietajúcu časť preskúmaného rozsudku, že RPMN v predmetnej zmluve nie je správne uvedená, v dôsledku čoho bolo potrebné úver považovať za bezúročný a bez poplatkov preto nie je správny. Súd sa tak bude musieť zaoberať oprávnenosťou uplatneného nároku v časti uplatnených úrokov a poplatkov i z ostatných hľadísk na ochranu spotrebiteľa, z ktorých predmetný právny vzťah vzhľadom na prijatý záver neskúmal. S poukazom na vyššie uvedené potom odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ktorou bol návrh zamietnutý a v závislom výroku o náhrade trov konania s použitím ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p. zrušil a v zrušenom rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie.

Povinnosťou súdu v ďalšom konaní bude posúdiť, či a ak áno v akom rozsahu vznikol navrhovateľovi nárok na návrhom na začatie konania uplatnené úroky a poplatky. V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.